

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

23. Dies Februarii. Quidquid quæsieris in terra, deterius est quàm tu.
August. art. 2. in psal. 32.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

facinora, quæ possent facile aggredi, & non difficile exequi, domestico veluti stupore consepeliunt. Unde languentes nihil jam grande moliuntur, nihil divinum cogitant, nihil præclarum meditantur, vivunt causa solius vitæ, & plurimum se fecisse putant, si quietissimè & commodissimè vitam agant. Illud vero multò est indignissimum, dotibus ingenii magnis excultos, atque à Deo ad res graviores subordinatos, sic deterere tempus, ut ne nihil agere videantur, sese ad vilissima quæque abjicere, totos dies cum catellis ludere, cum pueris garrere, equitare in arundine longa, in tonstrinis sedere, oberrare in triviis, cum histrionibus nugari, cum stulto illo Imperatore muscas domi contentione irridenda captare. Hoc non est tam vitam vivere, quàm mortem mori. Insectabitur te omne infortunium, si secteris otium; si ignaviâ torpeas, necesse est sordeas.

23. DIES FEBRUARII.

Quidquid quæsieris in terra, deterius est quàm tu. *August. art. 2. in psal. 32.*

Diligentia. I.
adhibenda
in Animæ
negotiis.

Quidquid quæris in terra extrâ te, est infrâ te, imò plerumque contra te. Unde, dum illa quæris, te perdis. Illa studiosè investigas, in quibus nullum est boni vestigium; adeòque quæ satius est inventa perdere, quàm perita quærere. Laudo diligentiam, sed eam, cujus finis est laudabilis. Si es diligens Dei, eris diligens pro causa Dei. Cui magis debita est cura, quàm

quàm omnia curanti? In ea præcipuè te cura amanda est, quâ nihil cures: ibi adhibenda diligentia, ubi omnia negligas. Salutis, & virtutis cura, secura est incuria. Infomnis opilio pro pecude pernoctat: cur pro Animo non expergiscimur? Cur pro Animi salute non vigilamus, ut ei invigilemus? Damnis nostris, voluptati, otio diligentes sumus: dum agitur de eo, quod inter omnia est unum necessarium, jaceamus, torpemus, oscitamus, desidemus. Ut homines ea sibi comparent bona, undè illis oriuntur omnia mala, sunt oculis Argi, manibus Briarei, pedibus Mercurii. In omnibus diligentiam potius supervacaneam accuses, quàm necessariam condemnes.

II. Propone bina diversissimæ indolis animalcula, Cicadam & Formicam. Cicada in æstate importunis desidet modulis: navat gnaviter Formica operas: nec sine pretio operæ. Æstati succedit hyems: illius desidia parit inedia; hujus solertia copiam. Famet Cicada, defectu annonæ, saginat se formica, abundantiam commeatu. Bestiola illa quam despectam natura fecit, quam hyemali ergastulo damnavit, ipsa sibi carcerem in horreum mutat, hypogæum in triclinium. Una omnium animalium formica dives est, habet, possidet, conditque undè vitam sustentet, famem propulset. Sat fuit de illis natura sollicita, quod eas sollicitas fecerit. Constanti formicæ labore minùs esuriunt quàm rapidissimæ aquilæ. Multa hæcenus didicisti magistrâ Experientiâ, ne erubescas quædâ dediscere magistrâ bestiolâ. Plus proficies sub magisterio formicæ, quàm fortunæ. Non est in manu fortunæ à te propulsare omne infortunium, atque adeò nec reddere fortunatum.

Formica te docebit, tibi possis condere fortunas sine metu jacturæ. Est illa non tantum ut laboret sedula, sed ut laboris fructu gaudeat provida. (a) *Veniet nox quando non potest operari.* Nunc ergo dum tempus habes, (b) *quodcumque potest manus tua, instanter operare.* Satius est laborare cum Formica, quam cantillare cum Cicada.

III. Alia tibi propone ex animalium classe, Apem & Pavonem. Quanto studio & ornatu compfit Natura Pavonem, quam negligenter Apiculam. Quasi opus aliquod tumultuarium faceret, molem corporis exilem dedit, speciem contemptibilem posuit, non disposuit. Sed aufer è mundo Pavonem, quid amittemus, nisi quæ lumina oblectabat, oculatam caudam? Aufer Apiculam, quanta auferetur utilitas, gustus, lucis, valetudinis, & mensæ, & aræ. Pro gustu subministrat favum, pro luce ceram, pro valetudine melimeli, pro mensa melipecta, pro ara ceram virginem. Hæc contemptibilis bestiola, emendavit naturæ erga se negligentiam suâ diligentiam. Hac fecit & se pretiosiores, & aliis utiliores specioso alite, in quo nihil est dignum visu præter caudam. Bestiolam formicam despicabilem, reddit nobis tam utilem industria & sedulitas. Tot vagantur per orbem Marcia pulli, homines pigritiæ devoti, inertia auctorati, veternosi, in rebus spiritualibus lethargici, in cælestibus paralytici, qui tamen ut pavones variis coloribus, sic fulgent picturatis vestibus: hos tollas è mundo; hunc potius mundabis, quam dehonestabis. Tolle cerdones, futores, sartores, opifices, operas, tollis mundi omnem qua indiget opem, imò & o-

pes.

(a) *Joan. 9. 4.* (b) *Ecc. 9. 10.*

Februar.

Tessera.

147

pes. Hos mundo reddit necessarios diligentia. Fac tantum pro caelo quantum illi pro terra, pro Amnima, quod illi pro corpore, & sic diligens, eris dilectus, imò, & electus.

Tegmen frange nuncis, sic cupis esse nuncem.

24. DIES FEBRUARII.

Labor nullus, Amor magnus. *Augustinus de Musica. 4. cap. 9.*

Pro Ani- I.
ma labor
benè im-
penditur.

Diligentiæ comes est labor. Illis labores tuos consecra, quæ te Deo consecrabunt, virtutibus; vel si careas, obtinendis, vel si possideas, conservandis. Nullus tibi labor erit molestus, imò nullus non jucundus, si pro quo laboras, amas: Nam ubi Amor est magnus, labor non tantum est parvus, sed nullus. Maximus tuus labor sit ne in vanum labores. Tota totius vitæ tuæ opera, sit opus bonum, & patientia malorum. Itaque omne tuum studium, atque aded totum negotium sit, mala pati, & facere bona. Potes quidem laborem fugere, sed non fugare, atque aded nunquam effugere. Tibi ipsi imponis, si proscripito labore, ad quietem te componas: penitusque deliras, nisi tibi persuadeas, plus patiendum esse, quam vivendum. Nulla vitæ, quid dico? nulla diei est pars, quæ sit laboris experta. Unus labor, est hæres alterius: si hunc fugis, non carebis alio succedenti. Solum commutare laborem possumus, non declinare. In stadio es, non licet tardare, quomodo licebit stare? quomodo licebit sedere, in quo nec vacat fatigari, aut cadere?

K 2

II. Cu-